

Sygn. akt II W 1549/17

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

14 marca 2018r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze - Wydział II Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Grzegorz Stupnicki

Protokolant Sara Gromerska

po rozpoznaniu na rozprawie 14 marca 2018r.

sprawy **G. N. (1)**

syna A. i A. zd. R.

ur. (...) w J.

obwinionego o to, że:

w dniu 13 października 2017 roku około godz. 18:50 w J. na ul. (...) nie zachował zwykłych środków ostrożności przy trzymaniu zwierzęcia i wypuścił psa luzem z posesji na ulicę

tj. o wykroczenie z art. 77 k.w.;

I. uznaje obwinionego za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. wykroczenia z art. 77 k.w. i za to na podstawie art. 77 k.w. wymierza mu karę grzywny w wysokości 100 (stu) złotych;

II. **na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 119 k.p.s.w. zwalnia obwinionego od ponoszenia kosztów postępowania w niniejszej sprawie, obciążając nimi Skarb Państwa, w tym na podstawie art. 17 ust. 1 i art. 21 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych nie wymierza mu opłaty.**

Sygn. akt II W 1549/17

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 13 października 2017 roku przy ul. (...) w J. G. N. (2) wypuścił ze swojej posesji należącego do niego psa. Zwierzę nie miało kagańca, ani nie było prowadzone na smyczy. Tak wypuszczony pies przebiegł na drugą stronę ulicy po czym podbiegł do dwóch kobiet, które szły z psem trzymanym na smyczy a następnie warczał na tego psa. Widząc to, pełniący służbę funkcjonariusz Policji J. G. zwrócił G. N. (2) uwagę aby ten założył psu smycz, co ten uczynił dopiero po kilku upomnieniach. Pies, przed założeniem mu smyczy przez G. N. (1), przednimi łapami dotykał nogawek spodni J. G.. W tym czasie w pobliżu psa przechodziły jeszcze inne osoby, a także przejeżdżały pojazdy.

(dowód:

- zeznania świadka J. G. k. 11-12, 30v.-31,

- zeznania świadka M. S. k. 31-31v.)

G. N. (2) nie był uprzednio karany sędownie za przestępstwa. Jest osobą bezrobotną, zarejestrowaną w Powiatowym Urzędzie Pracy jako bezrobotny.

(dowód:

- dane o karalności obwinionego k. 13;
- karta stawiennictwa w PUP k. 22).

Sąd zważył co następuje:

Jako wiarygodne Sąd ocenił zeznania świadków J. G. i M. S.. Świadkowie ci w sposób zbieżny opisali okoliczności zdarzenia nie wypełniając luk w pamięci domysłami. Byli oni bezpośrednimi świadkami czynu zarzucanego obwinionemu, tym samym mieli obiektywną możliwość dostrzeżenia faktów, o których zeznali. Rozbieżność w zeznaniach świadka J. G. dotycząca okoliczności zapięcia psa na smycz przez G. N. (2), została ostatecznie rozstrzygnięta na rzecz wierniejszego relacjonowania rzeczywistości bezpośrednio po zdarzeniu tj. pierwotnych zeznań tego świadka. Dodać należy, iż J. G. jako funkcjonariusz Policji nie pozostaje w jakichkolwiek relacjach z obwinionym, które wpływałyby na treść jego zeznań toteż nie miał powodów by opisując zachowanie G. N. (1) podawał obciążające go okoliczności, gdyby nie miały one miejsca w rzeczywistości, narażając się prze to na odpowiedzialność karną za składanie fałszywych zeznań.

Sąd jako wiarygodne uznał ujawnione na rozprawie dowody z dokumentów, bowiem zostały one sporządzone przez powołane do tego podmioty w granicach ich kompetencji, a żadna ze stron nie kwestionowała ich autentyczności.

G. N. (2) swoim zachowaniem z dnia 13 października 2017 roku polegającym na niezachowaniu zwykłych środków ostrożności przy trzymaniu zwierzęcia i wypuszczeniu psa luzem z posesji na ulicę wyczerpał znamiona wykroczenia z art. 77 Kodeksu wykroczeń.

Przez wymienione w powyższym przepisie środki ostrożności należy rozumieć zabiegi, które mają na celu eliminację niebezpieczeństwa dla życia lub zdrowia ludzi oraz niebezpieczeństwa dla mienia, którego źródłem mogą być zwierzęta. Zwykle środki ostrożności oznaczają takie, które są powszechnie stosowane przy trzymaniu określonego gatunku zwierząt; dotyczą one przede wszystkim miejsca trzymania zwierzęcia i sposobu ograniczania jego wolności. Mogą polegać w szczególności na wyprowadzaniu zwierząt pod nadzorem człowieka lub trzymaniu zwierzęcia na uwięzi. Czyn opisany w art. 77 k.w. ma charakter formalny. Do jego znamion nie należy spowodowanie niebezpieczeństwa dla życia lub zdrowia ludzi albo niebezpieczeństwa dla mienia (Bojarski Tadeusz (red.), Kodeks wykroczeń. Komentarz, wyd. V, Opublikowano: WK 2015). W przedmiotowej sprawie niewątpliwie G. N. (2) nie zachował zwykłych środków ostrożności takich jak trzymanie psa na smyczy, stosowanie kagańca tak aby w sposób realny nadzorować zwierzę podczas wypuszczenia go na zewnątrz posesji na ulicę. W rezultacie tak wypuszczony z posesji na ulicę pies powodował nie tylko potencjalne zagrożenie dla znajdujących się w pobliżu ludzi i przejeżdżających pojazdów (m.in. przebiegał przez jezdnię) a także podejmował czynności które inne osoby musiały znosić m.in. podbiegał do innych osób, łapami dotykał nogawek spodni interweniującego funkcjonariusza Policji.

Obwiniony jest osobą dorosłą działającą w normalnej sytuacji motywacyjnej. Brak jest wątpliwości co do zdolności obwinionego do rozpoznania znaczenia swojego zachowania i pokierowania nim w okresie zdarzenia. Tym samym można mu przypisać winę.

Obwiniony działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim. Miał pełną świadomość tego, że pies nie jest w żaden sposób zabezpieczony, tak by nie stwarzać niebezpieczeństwa dla innych osób, a jednocześnie chciał wypuścić go w takim stanie z posesji. Wskazuje na to okoliczność, o której zeznali świadkowie, że G. N. (2) utrzymywał, iż zwierzę nie wymaga zabezpieczenia jako że pozostaje pod ochroną.

Przy ustalaniu stopnia społecznej szkodliwości zarzuczonego obwinionemu czynu Sąd wziął pod uwagę okoliczności jego popełnienia. Obwiniony mając pełną świadomość braku jakiegokolwiek ograniczenia wolności psa wypuścił go luzem z posesji. W wyniku tego pies przebiegł na drugą stronę ulicy, podbiegając do znajdujących się tam z prawidłowo trzymany psem kobiet. W czasie i miejscu zdarzenia znajdowali się nadto inni jeszcze przechodnie oraz przejeżdżały samochody.

Sąd nie dopatrzyl się szczególnych okoliczności łagodzących bądź obciążających przy wymiarze kary.

Jako współmierną do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynu obwinionego Sąd wymierzył mu karę grzywny w wysokości 100 złotych. W ocenie Sądu kara ta uświadomi obwinionemu naganność jego postępowania spełniając w ten sposób swoje cele w zakresie prewencji indywidualnej. Ustalając wysokość kary grzywny Sąd nie mógł pominąć warunków osobistych i majątkowych obwinionego oraz jego możliwości zarobkowych (art.33 § 2 k.w. i art. 24 § 3 k.w.). Obwiniony jest osobą bezrobotną, zarejestrowaną w Powiatowym Urzędzie Pracy w J. (k. 22). Tym samym konieczne było, by wymierzona mu kara stanowiła dla niego odpowiednią, a przy tym nie nadmierną dolegliwość. Zdaniem Sądu orzeczona wobec obwinionego kara powinna również spełnić swoje cele w zakresie prewencji ogólnej, wskazując, że popełnienie wykroczenia musi pociągnąć za sobą odpowiednią odpłatę, a przez to kształtować prawidłowe wzorce społeczne.

Sąd, na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w związku z art. 119 k.p.s.w. Sąd zwolnił obwinionego od ponoszenia kosztów postępowania w niniejszej sprawie, obciążając nimi Skarb P., a na podstawie art. 17 ust. 1 i art. 21 pkt 2 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych nie wymierzył mu opłaty gdyż mając na względzie, iż obwiniony nie ma stałego zatrudnienia uznał, iż uiszczenie tych kosztów byłoby dla niego zbyt uciążliwe.